

CONRADO EGGERS LAN, *IN MEMORIAM*

Beatriz BOSSI

Aproximació biogràfica

Conrado Eggers Lan va morir a l'edat de 69 anys a la ciutat de Buenos Aires, el dia 25 de febrer de 1996.

Llicenciat el 1950, Doctor el 1976, Rector de l'Escola Normal de Carlos Casares. Catedràtic. Professor titular d'Història de la Filosofia Antiga a la Facultat de Filosofia i Lletres a la Universitat de Buenos Aires.

Fundador de l'Instituto de Filosofía Antigua de la Universidad de Buenos Aires.

Professor emèrit de la mateixa Universitat.

Premi 1994 de la Universitat de Buenos Aires a la producció científica i tecnològica.

Membre vitalici de la Society for the Promotion of Hellenic Studies de Londres. Membre sortint del Comitè Directiu de la Societat Internacional de Platonistes.

Fundador i Director de la Revista Argentina de Filosofía Antiga *Methexis*.

Professor de la Universitat de Heidelberg i de la Universitat Autònoma de Mèxic.

Professor invitat a la Universitat Autònoma de Barcelona (gener-març de 1988) i a d'altres com Utrecht, Nimega, Berkeley, Granada i Peruggia.

Les seves obres més destacades són:

Introducción histórica al estudio de Platón, Buenos Aires, 1964.

Traduccions anotades de les obres de Plató, *Apología de Sócrates*, *Critón*, *Fedón* i *República*.

Los Filósofos Presocráticos (tres vols.), Madrid, Gredos, 1980.

Las nociones de tiempo y eternidad de Homero a Platón, México 1984.

El nacimiento de la matemática en Grecia, Buenos Aires, Eudeba, 1995.

Libertad y Compulsión en la Antigua Grecia, CBC-UBA Buenos Aires 1997; i com a compilador, *Platón: diálogos tardíos*. Actas del *Symposium Platonium* de 1986, UNAM, México 1987.

Actualment estava treballant en la redacció d'una Història del Pensament grecoromà en sis volums per a l'editorial Herder, i en les últimes correccions d'una traducció comentada del *Timeu*.

Confidencialment

Un amic molt estimat, el Dr. Ernesto La Croce, em va portar davant Eggers, que acabava de tornar del seu exili i havia guanyat una altra vegada el seu lloc a la Universitat. Ell em va permetre as-

sistir a un seminari de traducció del *Ti-meu*, sense conèixer-me. Érem vuit persones, tots professors.

Poc temps després em va obrir les portes de la revista *Methexis* que acabava de fundar. Vaig escriure un article. Va enviar-lo als Estats Units a un dels membres del referat perquè l'examinés. Aquest professor va exigir que jo canviés la traducció d'una paraula. Vaig dir a Eggers que no pensava canviar-la. Em va seure a taula al seu fosc despatx de l'antiga facultat i em va dir que la meua actitud era orgullosa. Vaig tenir el cor en un puny. Gràcies a la insistència d'aquell meu amic, la paraula va ser canviada i l'article publicat.

Quasi vint anys després, Eggers m'escriu per a convidar-me a Granada i per a dir-me que vol quedar-se uns dies a Barcelona. Al final de la carta em demana disculpes per aquelles paraules.

Ara penso que potser probablement tenia raó aleshores. Em va donar dues lliçons d'humilitat: la primera amb la paraula, la segona amb l'exemple.

A la marea de la meua vida va arribar

el Dr. Eggers i ara ha marxat. Ara resta lliure de tasques acadèmiques. Quan va estar a Barcelona, a la Societat Catalana de Filosofia impartint el curs sobre qüestions fonamentals del platonisme, el 13 i 14 de setembre de 1995, va mencionar aquell passatge de l'*Apologia* en què Sòcrates diu que ningú no sap com és la mort, però que ell sospita que ha de ser com un somni o millor que això, una continuació de la vida. També va mencionar la conversió de Sant Pau. Sospito que aquestes inclusions tenien arrels en el seu pit, uns batecs del seu cor ja s'havien aturat després de l'episodi de l'infart de l'any abans.

Eggers va ser un home d'esqueres, perseguit i exiliat per les seves conviccions, un home conseqüent. Però també va ser un cristià no institucionalitzat. I un peronista compromès. Va prendre de cada font el seu, i no li van importar gaire les reaccions adverses dels altres.

S'acaba una etapa? Els deixebles formats per ell han marxat a l'estranger. Guarden, però, l'esperança de poder col·laborar amb l'Argentina, almenys *in memoriam suam*.